

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. február 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2012. október 31. napján kihirdetett B.266/2012/11. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.rendű vádlottal szemben 166.000 (százhatvanhatezer) Ft vagyonekbeosztást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 3.000 (háromezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A **Győri Törvényszék** a 2012. október 31. napján kihirdetett **B.266/2012/11. számú ítéletében** bűnösnek mondta ki I.rendű vádlottat:

- 1 rb, a Btk.321.§ (1) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja szerinti rablás büntetében,
- 1 rb, a Btk.170.§ (1) és (2) bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntetében, valamint
- 1 rb, a Btk.175.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat g) pontja szerinti személyi szabadság megsértésének büntetében.

Ezért halmazati büntetésül - mint többszörös visszaesőt - 9 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható és megszüntette a Győri Városi Bíróság Bk.1044/2009/6. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjel lefoglalásának megszüntetése mellett az iratokhoz való csatolásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről. Az ítélet ellen I.rendű **vádlott és védője enyhítésért** jelentettek be fellebbezést, míg az elsőfokú ügyész tudomásul vette.

A **Fellebbviteli Főügyészség BF.290/2010/1-I. számú átiratában** kifejtette, hogy a törvényszék a perrendtartási szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást,

melynek alapján túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg. A történeti részt indítványozta kiegészíteni azzal, hogy a rablással okozott kárból az autóstáska visszakérülésével 5.000 forint megtérült, illetőleg a sértett visszakapta az okiratait is. Ezzel a tényállás teljessé válik és a felülbírálat alapját képezheti.

Az ügyész álláspontja szerint helyes a vádlott bűnösségére levont következtetés és a terhére megállapított bűncselekmények minősítése is törvényes, de a büntetés kiszabási körülmények közé kell emelni a különös visszaesői minőséget is. Az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmet alaptalannak tartva az ítélet helyben hagyására tett indítványt.

I.rendű vádlott fellebbezésének írásbeli indoklásában fenntartotta az enyhítésre irányuló kérelmét, melyet azzal indokolt, hogy a rablás vonatkozásában bűnösségét elismerte, cselekményét nagyon megbánta. A személyi szabadság megsértése vonatkozásában a kísérleti szakban maradás megállapítását kérte, mert álláspontja szerint mindössze 1 percre zárta be a sértettet a WC-be, majd onnan kiengedte, mielőtt elhagyta az irodát. További enyhítő körülményként megromlott egészségi állapotára hivatkozott; előadta, hogy súlyos tüdőbetegsége van.

A **nyilvános ülésen** a védő fellebbezését fenntartva kifejtette, hogy a felfegyverkezve elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetével nem ért egyet. Azzal érvelt, hogy a kést kizárólag a pénz megszerzése céljából tartotta magánál védeence. Ennek alapján kérte a minősítés megváltoztatását és a büntetés enyhítését.

A Fellebbviteli Főügyészség képviselője fenntartotta az átiratában foglaltakat. A tényállást annyiban indítványozta kiegészíteni a sértett nyomozati vallomására figyelemmel, hogy 186.000 Ft az okozott kár, melyből 5.000 Ft megtérült.

Reagálva a védelmi érvelésre előadta, hogy a kés mindvégig a vádlott kezében volt, akkor is, amikor a sértettet bezárta, ezért a személyi szabadság megsértése is felfegyverkezve elkövetett. Kifejtette, hogy az elkövetés időpontjában már hatályban volt az a Btk. 83.§ (2) bekezdése szerinti szabály, miszerint a büntetési tétel középértékéből kell kiindulni a szabadságvesztés időtartama meghatározásakor, ezért - figyelemmel a halmazat miatt fennálló 20 éves felső határra - a terhelttel szemben első fokon kiszabott fegyházbüntetés inkább méltányos, mint súlyos. Kiegészítette az ügyészi indítványt azzal, hogy az ítélet tábla a 181.000 Ft meg nem térült kár értékében a vádlottal szemben vagyoneklobzást alkalmazzon.

I.rendű vádlott annyival egészítette ki a védője által elmondottakat, hogy tüdőbetegsége miatt a BV-intézet keretein belül, a tököli rabkórházban folytatják gyógykezelését.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált, az ügyészi indítványban foglaltakat részben alaposnak ítélte, míg a védelmi fellebbezéseket az alábbiak szerint **nem találta alaposnak**.

Az elsőfokú bíróság törvényes rendben, az eljárási szabályokat betartva a bizonyítási eljárást a lehetséges teljes körben lefolytatta. Az ítélet tábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely akadály lett volna az érdemi felülbírálatnak.

A törvényszék a tényállás megállapításához szükséges mértékben a bizonyítékokat feltárta. Azokat egyenként és összességében is értékelte, az ellentmondásokat szembesítéssel megkísérelte feloldani. Mérlegelő tevékenysége megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

A tényállás meghatározása körében értékelte a vádlott, a sértett vallomásait, a helyszíni szemle jegyzőkönyv adatait, az orvos-szakértői és pszichiáter-szakértői szakvéleményeket és az egyéb tanúk vallomásait, illetőleg a nyomozás során keletkezett orvosi és más okiratokat.

Mivel a bűncselekménynek nem volt érdektelen tanúja, a vádlott ténybeli beismerő vallomását és a sértett előadását kellett összevetni. A két nyilatkozat abban megegyezett, hogy I.rendű vádlott az értékeket követelte, a sértettel dulakodott, fülét megvágta, majd néhány percre a mellékhelyiségbe zárta, a távozása előtt pedig kiengedte. Az eltérés abból adódott, hogy a vádlott állítása szerint a késsel való megvágás véletlenül történt, illetőleg a sértett megölésével nem fenyegetőzött. A bíróság indokát adta annak, hogy miért az okirati bizonyítékokkal alátámasztott sértetti előadást fogadta el a tényállás alapjául.

Az eljárási hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül.

A törvényszék ítélete azonban **kis mértékben megalapozatlan**. E megalapozatlanság oka az, hogy a személyi körülményekben időközben változás történt, illetve a történeti tényállásból hiányoznak az okozott kár megtérülésére vonatkozó adatok.

Az ítélet tábla a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - az iratok tartalmára és a vádlott által előadottakra tekintettel - a tényállást az alábbiak szerint **egészíti ki**:

I.rendű vádlott ópiát származékok és heroin fogyasztás miatt több éve addiktológiai kezelés alatt áll, illetőleg tüdőbetegsége folytán kórházi ápolásra szorul. (Nyomozati irat 83. és 85. oldal, és Bf.104/2012/5. számú tárgyalási jegyzőkönyv)

Az ítélet 3. oldalának 3. bekezdése azzal egészül ki, hogy a vádlott által az iroda előtt menekülés közben szétszórt - a sértett pénztárcájából kivett - 15.000 forint készpénzt sértett megtalálta és összeszedte. Az autóstáskát a benne lévő átázott okmányokkal a sértett szomszédja még az elkövetés napján megtalálta és visszaadta. A rablással okozott - összesen 186.000 forint - kárból ily módon 20.000 forint megtérült. (Nyomozati irat 60-61. oldal)

Az így **kiegészített tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, így az ítélet tábla a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében erre a tényállásra alapította a határozatát.

A megalapozott tényállás alapján a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A rablás vonatkozásában a terhelt is elismerte felelősségét, e minősítést senki nem vitatta, az törvényes. Mivel a vádlott a fülcimpa átvágásával a 8 napon túl gyógyuló sérülést okozó testi épség elleni törvényi tényállás elemeit is kimerítette, helyes a testi sértés büntette minősített esetének a rablási cselekménnyel halmazatban való megállapítása. A törvényszék e körben helytállóan sorolta fel és értékelte a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében meghatározott alanyi és tárgyi oldalon felsorakoztatható körülményeket, így zárta ki az emberölés kísérletét és állapította meg a rablás, illetőleg a súlyos testi sértés megvalósulását. Ezzel a jogi indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

A tényállásban írt személyi szabadságot sértő bűncselekményt a terhelt személyi szabadság megsértése kísérletének tartotta. A védő szintén e körben vitatta a - felfegyverkezve való elkövetés - minősített eset megvalósultságát.

A táblabíróság szerint e cselekmények minősítésében az elsőfokú bíróság szintén helyesen foglalt állást.

A Btk.175.§-a a cselekvési szabadság meghatározott körét, nevezetesen a tartózkodási hely megválasztásának a szabadságát védelmezi. Az elkövetési magatartás a személyi szabadságtól bármilyen módon történő megfosztásával megvalósítható, ami a sértettet a mozgásban, a helyváltztatásban vagy a tartózkodási hely megválasztásában korlátozza vagy akadályozza. Az elkövetési magatartás általában tevékenységben megnyilvánuló aktív magatartás, így például lefogás, lekötözés, bezárás, megbilincselés. Megvalósítható azonban nem tevéssel is. A Btk. a személyi szabadság megsértésének időtartamával kapcsolatban nem tartalmaz rendelkezést.

Annak a bűncselekmény befejezettsége szempontjából tehát nincsen jelentősége, hogy ez a „fogvatartás” nem napokig, vagy órákig tart, hanem viszonylag rövid ideig; jelen esetben néhány percig. A szabadság korlátozás időtartamának legfeljebb a büntetés kiszabása szempontjából van jelentősége. A vádlott késsel a kezében nemcsak arra kényszerítette a sértettet, hogy tűrje el az értékek zsebéből történő kivételét, hanem arra is, hogy menjen be az illemhelyiségbe. Ezzel akkor is megvalósította volna a szóban lévő bűncselekményt, ha nem zárja be egy percre sem **sértettet** (BH1991. 96). I.rendű vádlott egyébként pontosan annyi időre fosztotta meg a sértettet a szabad mozgás lehetőségéről, amennyi szükséges volt neki, hogy az irodahelyiségben a megszerezni kívánt további értékeket zavartalanul felkutassa és magához vegye. I.rendű vádlott nem tette le a zsebkést, miután sértett fülét megvágta, hanem azzal a kezében lökdöste be a mellékhelyiségbe és zárta rá az ajtót. A kés használata miatt a - felfegyverkezve történő elkövetés - fordulat kétséget kizáróan e bűncselekménynél is megvalósult.

Az elsőfokú bíróság ítélete az büntetés kiszabási körülményeket szinte teljes körűen tartalmazta. Kiegészítendő a súlyosító körülmények köre - a főügyészi átiratnak megfelelően - azzal, hogy az elkövetés időpontjában I.rendű vádlott különös visszaeső is volt a Btk.137.§ 15. pontja szerint, mivel a Győri Városi Bíróság 2009. október 15. napján jogerős Fk104/2007/97. számú ítéletében súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette miatt ítélték el, mint többszörös visszaesőt. A Btk.333.§ 4. pontja értelmében a vagyon elleni bűncselekmények - így a rablás és a zsarolás - hasonló jellegű cselekmények a különös visszaesés szempontjából.

Enyhítő körülmény a vádlott egészségének megromlása, és hogy a kár részben megtérült.

Az ítéltábla helyesnek ítélte az elsőfokú bíróság által figyelembe vett egyéb bünteteskiszabási szempontokat és osztotta azon álláspontját, hogy a kiemelkedő tárgyi súlyú - halmazatban 20 évi szabadságvesztéssel fenyegetett -, erőszakos bűncselekményeket elkövető, személyében a társadalomra különösen veszélyes terhelttel szemben a középértéket közelítő fegyházbüntetés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás szükséges,

egyben arányos a Btk.37.§-ában írott büntetési célok; elsősorban a társadalom védelme megvalósulása érdekében.

Ezért az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések nem foghattak helyt.

Az ítélet tábla egyetértett a főügyesség kiegészítő indítványával, miszerint vagyonekobjásnak van helye.

A Btk.77/B.§ (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonekobjást kell elrendelni a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A másodfokú bíróság a vagyonekobjás összegét a - BK 69. vélemény I. fordulója - alapján úgy állapította meg, hogy a kár összegéből kivonta a megtérült kár összegét, mert az adja ki a bűncselekmény elkövetésével ténylegesen megszerzett jogtalan hasznót. E körben - a kiegészített tényállás alapján - a 150.000 forint eltulajdonított készpénz, a 6.000 forint értékű karóra és a 10.000 forint értékű manikűrkészlet összegét vette figyelembe és határozta meg a vagyonekobjás mértékét 166.000 forintban.

A Btk.77/C. § (1) a) pontja alapján a vagyonekobjást pénzüsszegben kifejezve rendelte el, mert a vagyon már nem lelhető fel.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a Győri Törvényszék 2012. október 31. napján kihirdetett B.266/2012/11. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság beszámította a vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetésbe az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2013. február 21. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk..	Vajda Edit sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Győri Törvényszék 2012. október 31. napján kihirdetett B.266/2012/11. számú ítéletének meg nem változtatott része 2013. február 21. napján jogerőre emelkedett, és végrehajtható.

Győr, 2013. február 21. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: